

Interesantna stvar se dešava u našem javnom prostoru. Položaj Srbije, njena vojna neutralnost, siguran put ka Evropskoj uniji i jasno opredeljenje za prijateljske odnose sa Rusijom – sve to, izgleda, više smeta pojedincima u Srbiji, nego bilo kome u svetu.

Zemlja koja je uspešno okončala svoje predsedavanje OEBS-om, koja se izborila da u UN ne bude usvojena rezolucija o Srebrenici, koja je sprečila ulazak Kosova u Unesko, svakako nije zemlja koja ima ozbiljnih spoljnostopolitičkih problema.

Naprotiv, samo sa jakom spoljno političkom pozicijom moguće je ostvariti ove uspehe, zadržati pritom prijateljske odnose sa svima, i izbeći sve opasnosti koje bilo koje određivanje, prema bilo kojoj temi, danas nosi sa sobom.

No, neki u Srbiji, izgleda, u to ne veruju. Zato je nastala i čitava gužva oko naših odnosa sa NATO-om, iako su oni ustanovljeni i dobrim delom određeni godinama pre nego što je ova vlada mogla da bude i zamišljena.

I odjednom su po Srbiji ponovo počele da zveče teške reči, poput „izdaje“, i da lupaju nacionalna zvana onih koji su ta zvana odavno odneli sa Kosova na neko sigurnije mesto.

No, da ne bismo padali u trans bezrazložnog pravdanja i istih takvih zakletvi, hajde da, još jednom, bar probamo, da objasnimo to – Srbija, NATO, EU, Rusija.

Prvo, Srbija je nezavisna i vojno neutralna zemlja i to će i da ostane. NATO je vojna organizacija koja se nalazi u čitavom našem okruženju, kao i na Kosovu, i svako odbijanje saradnje s njom bilo bi ne samo glupo, nego bi i, suštinski, predstavljalo pravu izdaju nacionalnih interesa.

Ako od NATO-a zavisi bezbednost Srba na Kosovu, razgovaraćemo sa NATO-om svakog dana i omogućiti im da na to Kosovo, na kojem štite naše ljude, stignu u najkraćem mogućem roku. Sve drugo bilo bi igranje sa životima i bezbednošću naših na Kosovu i Metohiji

Ova vlada nema prostora ni za amaterizam, ni za avanturizam, i neće se time ni baviti. Ako od

NATO-a zavisi bezbednost Srba na Kosovu, razgovaraćemo sa NATO-om svakog dana, svakog sata, i omogućiti im da na to Kosovo, na kojem štite naše ljude, stignu u najkraćem mogućem roku i bez ikakvog ometanja. Zato što bi svako drugo ponašanje bilo igranje životima i bezbednošću, ne nas, nego naših sunarodnika na Kosovu i Metohiji.

NATO je, takođe, vojni pakt u kojem su gotovo sve članice Evropske unije, organizacije ka kojoj idemo bez odlaganja i odstupanja.

Praviti se lud na tu činjenicu, ponovo bi bilo neodgovorno i isključivalo bi iz naše spoljne politike svaku racionalnost i bilo kakvo promišljanje sopstvene budućnosti.

Ni na to ova vlada nema prava. Niti bilo koja druga, ako joj je stalo do svog naroda i svoje zemlje.

Zato – da, nastavićemo da sarađujemo s NATO-om, u okvirima našeg Ustava, koji nam nalaže da ostanemo vojno neutralni.

I probaćemo da, iz te saradnje, izvučemo najbolje za našu zemlju – od novih tehnologija, do nove saradnje u oblastima važnim za našu privredu i radna mesta u njoj.

Takođe, na isti način nastavićemo da sarađujemo i sa Rusijom i sa njenim oružanim snagama. U našem interesu, isključivo, vodeći pritom računa i tome da oni ne ugroze naše prijateljstvo, ni sa jednim od, samo trenutno, suprotstavljenih polova u svetskoj areni.

Za kraj – niko, ni Rusija, ni NATO, ni EU, nemaju apsolutno ništa protiv ovakve pozicije Srbije. Štaviše, poštuju je, uvažavaju i trude se da ne urade ništa što bi je moglo kompromitovati.

Nema pritisaka, drugim rečima, niti bilo kakvih zahteva koji bi ovu poziciju Srbije otežali i ugrozili. Srbija, baš ovakva kakva je, potrebna je svim stranama.

Osim nekim, u samoj Srbiji. Oni bi da je odrede i svrstaju. Zbog sebe, a ne zbog Srbije.

I to im neće proći.

Ministar spoljnih poslova i prvi potpredsednik Vlade Republike Srbije